

[Glistrup]

gå fallit i Danmark, gå fra hus og hjem, få sin familie revet op, sin økonomi revet op osv. – og så skulle folk gøre sådan noget, fordi de efter 5 eller 20 års forløb eventuelt kunne opnå en eller anden fordel, der først ville indtræde, når forældelsesfristen var udløbet efter en længere årrække! Det er jo så aldeles verdensfjernt, hvad hr. Wilhjelm og hr. Jens Thoft oplyste.

Og så talte de om, at der kom nye ladeporte. Jeg gad nok vide, hvor den lade er, som hr. Jens Thoft ville sætte en port i. Det danske skattesystem er i forvejen så pivåbent for alskens manipulationer og skattetænkerier og omgæelser, at det at skulle gå den vej og sige: ha, ha, nu går jeg konkurs og går igennem en konkursbehandling og bliver tolt ribbet og ødelagt, og så kan jeg vel nok snyde dem om 5 eller om 20 år, det er noget så fantastisk, at kun partier som SF og VS kan komme og sige sådan noget her fra talerstolen.

Hr. Jens Thoft sagde også, at han fandt forslaget uforståeligt, og det er måske det, der er forklaringen på det. Når hr. Jens Thoft ikke kan forstå et forslag, der er sammenfattet i én enkelt linje, så kan man godt forstå, at han kommer ind på sådan nogle fuldstændig vilde afveje som dem, han kom ind på.

Den situation, dette forslag sigter på – det var netop det, hr. Askjær Jørgensen så rigtigt fremhævede – er, hvor en yngre familie, hvor hænderne sidder rigtigt, og som har mod på livet, som gør en indsats, bliver slået ud, fordi vi herinde i folketinget giver dem 23 pct. rente, fordi vi herinde i folketinget slår dem oven i gokken med, at de skal betale op til et skatte loft på 73 pct., når de har gode år, hvor de skulle konsolidere sig med henblik på tabgivende år, hvor de var uheldige af den ene eller anden grund, fordi vi herinde i folketinget laver planlove, miljølove, og hvad vi nu laver, som forhindrer dem i virkelig at producere igennem, og hvor de derfor støder hovedet og panden imod det, som de meget gerne skulle have klaret, og hvor de jo er evigt fortabte under den nugældende lovgivning. Den civile retlige lovgivning siger dog kun, at de skal være fortabte i en vis periode, 5 år, hvis det er gæld eller lignende, men skatteloven siger altså: selv når den 5 års periode er forløbet, kommer skattevæsenet rendende og spænder ben for denne helt,

helt afgørende befolkningsgruppe for, om vor sociale velfærd kan bevares.

Derfor er det dér med, at man skulle få både i pose og i sæk, som hr. Jens Thoft var så bekymret over, ved, at man altså rager til sig, faktisk ikke rigtig situationen for disse mennesker, som tværtimod får alt andet end i pose og i sæk af samfundet, hvor samfundet viser sin vrangvilje og sin tåbelighed over for de pågældende mennesker og tilføjer dem ondt på ondt på ondt på ondt inde i konkursretten. Skulle man så sige: det er skam en menneskegruppe, som vi bestemt ikke kan lide fra socialistisk folkepartis side? Skal socialistisk folkepartis vælgere i whiskybæltet osv. opretholde deres levestandard, så er det disse mennesker, som vil pukle 90 timer om ugen, I skal give en leveberettigelse, for det er udelukkende på grund af de menneskers indsats, at jeres departementschefer og professorer og forskningschefer, og hvad I ellers har, kan overleve og leve så godt, som de gør. Derfor er det sørgeligt, at selv et parti som SF kan sige, at dette forslag stemmer man imod.

Selvfølgelig venter vi i spænding på, hvad skatteministeren kommer med, men vi er bange for, at skatteministeren, der vil forsøge at løse de problemer, som Anne Steffensen-dommen efter embedsmænds mening har skabt og skaffet administrationen, kommer ind på noget forplumret mismask, sådan at dette klare og enkle forslag faktisk bliver ødelagt ved, at der kommer en bunke andre ting ind. Lad os løse problemerne ét for ét.

Skatteministeren har selvfølgelig ret i, at dette ikke løser alle problemer, der vil være problemer både med en Storebæltsbro og med hjemmeabort og meget mere, selv efter at det her er vedtaget, men det løser centrale problemer, det løser et vigtigt problem, som det danske samfund i øjeblikket har ganske særligt behov for at få løst, fordi den forbryderiske politik, der er ført herinde, har resulteret i, at der er mange af dette samfunds dygtigste mennesker, der faktisk kun kan rejse sig igen til gavn for Danmark, hvis dette forslag vedtages, og som ikke får nogen kinamands chance, hvis dette forslag skulle blive forkastet.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):